

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.11.1972, sp. zn. 2 Cz 18/72, ECLI:CZ:NS:1972:2.CZ.18.1972.1

Číslo: 37/1973

Právní věta: Nesložil-li soudem ustanovený znalec, který není zapsán v seznamu znalců (§ 7 zákona č. 36/1967 Sb.), před podáním posudku slib, nelze jeho posudek pokládat za znalecký posudek podle ustanovení § 125 a § 127 odst. 1 o. s. ř. Proto v řízení o věci, v níž rozhodnutí závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí ustanoveného znalce, jde o vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, pokládal-li soud za znalecký posudek a výpověď znalce i úkony ustanoveného znalce, který znalecký slib dosud nesložil.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.11.1972

Spisová značka: 2 Cz 18/72

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Posudek znalecký, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 6

§ 120

§ 125

§ 127

§ 236 40/1964 Sb. § 421 36/1967 Sb. § 7

§ 24

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1973 sb. rozh.

Nesložil-li soudem ustanovený znalec, který není zapsán v seznamu znalců (§ 7 zákona č. 36/1967 Sb.), před podáním posudku slib, nelze jeho posudek pokládat za znalecký posudek podle ustanovení § 125 a § 127 odst. 1 o. s. ř.

Proto v řízení o věci, v níž rozhodnutí závisí na posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí ustanoveného znalce, jde o vadu řízení, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, pokládal-li soud za znalecký posudek a výpověď znalce i úkony ustanoveného znalce, který znalecký slib dosud nesložil.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 30. 11. 1972, [2 Cz 18/72](#))

Žalobce se domáhal proti žalovanému ústavu národního zdraví náhrady škody, kterou utrpěl tím, že onemocněl v důsledku nesprávně provedeného lékařského vyšetření a z něho vyplývající chybné diagnózy. Správná diagnóza (chronická hepatitida přecházející v cirhózu jater) byla u něho stanovena teprve o rok později, třebaže tímto onemocněním byl postižen již při předchozí prohlídce v žalovaném zdravotním ústavu. Žalobce uváděl, že v důsledku toho utrpěl vážnou újmu na zdraví.

Okresní soud v Trutnově žalobu zamítl a krajský soud v Hradci Králové zamítavý rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Soudy obou stupňů dospěly k závěru, že žalovaný ústav národního zdraví neporušil žádnou právní povinnost, která by jej zavazovala k náhradě škody (§ 421 odst. 1 o. z.), neboť postup při léčbě žalobce byl správný. Soud prvního stupně i odvolací soud při tomto závěru vycházely z posudku doc. MUDr. D. H., CSc., který pokládaly za úplný, logický a přesvědčivý.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR tak, že uvedenými rozsudky soudů obou stupňů byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

V řízení o projednávané věci slyšená doc. MUDr. D. H., CSc., není zapsána v seznamu znalců ve smyslu ustanovení § 7 zákona č. 36/1967 Sb. o znalcích a tlumočnících. Po svém ustanovení znalkyní podle ustanovení § 24 odst. 1 citovaného zákona soudem v tomto řízení měla být proto také soudem vzata do slibu podle ustanovení § 6 téhož zákona. K tomu však nedošlo. Bez složení slibu nemůže ovšem ustanovený znalec podat posudek (§ 24 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb.), takže posudky a výpovědi v řízení o projednávané věci slyšené doc. MUDr. D. H., CSc., nelze považovat za posudky a výpovědi znalecké.

Protože pak v tomto sporu šlo o odborné otázky, při jejichž posuzování se nelze obejít bez pomoci znalce (§ 127 odst. 1 o. s. ř.), zůstalo řízení bez provedení znaleckého posudku s náležitostmi podle uvedených právních ustanovení neúplné.

Tato vada řízení mohla mít vliv na správnost rozhodnutí soudů obou stupňů ve věci (§ 236 odst. 2 o. s. ř.). Uvedeným nesprávným postupem těchto soudů byl proto porušen zákon v ustanoveních § 24 odst. 2 zákona č. 36/1967 Sb. a § 6, § 120 odst. 1 a § 127 odst. 1 o. s. ř.